

การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแนวเรียนซ์ คอมโพเนนท์
ในแผนแบบไม่สมดุลย์ในการฝึกการแยกแจงแบบสองทาง

นางสาว สุกัญญา ธรรมรักษ์

003190

ศูนย์วิจัยการพยากรณ์
จัดการความหลากหลาย

วิทยานิพนธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสาขาวิชาการต้มมหาบัณฑิต

ภาควิชาสถิติ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

| 17928746

A comparative study of methods for estimating
variance component in two way classification
with unbalanced data

Miss Sukulya Thammaraksa

A thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements

for the Degree of Master of Commerce

Department of Statistics

Graduate School

Chulalongkorn University

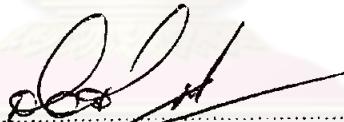
1981

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษา เปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแนวเรียนซ์ คอมโพเนนท์
 ในแผนแบบไม่สมดุลย์ในกรณีการแจกแจงแบบสองทาง
 โดย นางสาวสุกัญญา ธรรมรักษ์
 ภาควิชา สังคม
 อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ทรงศิริ แต้มปัตติ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพรัตน์ ทิสยากร

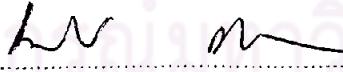
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
 หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ส่องศรี พิทยารัตน์)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มัลจิกา บุนนาค)

 กรรมการ
 (ดร. ทรงศิริ แต้มปัตติ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษา เปรียบ เทียบวิธีการประมาณค่าและเรียนรู้ คอมโพเนนท์ ในแผนแบบไม่สมดุลย์ในการฝึกการแยกแจงแบบสองทาง
ชื่อนิสิต	นางสาวสุกัญญา ธรรมรักษ์
อุปถัมภ์ที่ปรึกษา	ดร.ทรงศิริ แต้ล้มปติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพวงศ์ ติสยากร	
ภาควิชา	สถิติ
ปีการศึกษา	๒๕๖๓

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษาวิธีการประมาณค่าและเรียนรู้ คอมโพเนนท์ ในแผนแบบไม่สมดุลย์ในการฝึกการแยกแจงแบบสองทาง ซึ่งหมายถึง แผนแบบจากการทดลองแบบแฟกตอ เรียบล ชนิดสูงมีผลลัพธ์ที่มีจำนวนข้อมูลไม่เท่ากัน การประมาณค่าและเรียนรู้ คอมโพเนนท์ ในกราฟดังกล่าวจะทำให้ทราบวิธี ในการวิจัยนี้จะกล่าววิธีเดียว คือ วิธีการแบบกระบวนการน่าจะเป็นสูงสุด วิธี MINQUE วิธี Iterative MINQUE และ วิธีการแบบกระบวนการน่าจะเป็นสูงสุดแบบมีข้อจำกัด

วิธีการแบบกระบวนการน่าจะเป็นสูงสุด เป็นวิธีการประมาณทั้งผลกระทบคงที่และ ค่าและเรียนรู้ คอมโพเนนท์ โดยค่าประมาณที่ได้ท้ายไว้เป็นกปุ่นกระบวนการน่าจะเป็นมีค่าสูงสุด วิธี MINQUE เป็นวิธีที่ให้ค่าประมาณของแปรเบี่ยงค์ คอมโพเนนท์ ที่มี ๘๐๗๙ ตัวที่สูง และ ไม่โอน เยิง แสดงจะมีความแปรปรวนน้อยที่สุด ถ้าค่าสูงมีติ เปื้องตน เป็นสคส่วนกับค่าจริง แต่ค่าสูงมีติ เปื้องตนดังกล่าวหาไม่ได้ จึงทำวิธี MINQUE หลายครั้ง โดยให้ค่าประมาณ ที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยติ เปื้องตนในรอบติดไป เรียกวิธีนี้ว่า Iterative MINQUE ค่าประมาณ อาจจะเป็นบางครั้งลอกได้ ถ้าจัดตั้งให้ค่าประมาณเป็นบางอย่าง เติบโต ค่าประมาณที่ได้ จากวิธีนี้จะทำกับค่าประมาณที่ได้จากวิธีการแบบกระบวนการน่าจะเป็นสูงสุดแบบมีข้อจำกัด ซึ่ง เป็นการประยุกต์วิธีการน่าจะเป็นสูงสุดกับบางส่วนของฟังก์ชันกระบวนการน่าจะเป็นที่ไม่มี ผลกระทบคงที่

นอกจากการศึกษาสิ่งวิธีการประมาณค่าແວເງິນ໌ ຄອມໂປ່ເນ້ນທີ່ ຮູບ
ແລ້ວ ໃນການວິຊຍື້ໄດ້ເປົ້າຍບ ເຖິງຄໍາປະນາຍຂອງ ແວເງິນ໌ ຄອມໂປ່ເນ້ນທີ່ໄດ້ຈາກແຕ່-
ລະວົງ ແລະ ເປົ້າຍບ ເຖິງບຸດສົມບັດຂອງຄໍາປະນາຍ ທີ່ຝ່າຍຈາກການວິຊຍພບວ່າ ຮູບ Iterative
MINQUE ຕີ່ກໍາປະນາຍ ເປັນບາກ ເສມອຫຣອຄໍາປະນາຍທີ່ໄດ້ຈາກວິຊີການແບນກວະນໍາຈະເປັນ
ສູງສຸດແບບເປົ້າຈຳກັດ ເປັນຮົງທີ່ໄດ້ກໍາປະນາຍທີ່ມີຄຸຍສົບປັກທີ່ສູດ ແລະ ອາຄໍາປະນາຍໄດ້ຈຳຍ
ກວ່າວິຊີການແບນກວະນໍາຈະເປັນສູງສຸດ

ສູນຍົວທີ່ທັນພາກ ຈຸພາລັງກຽມມາວິທາລ້ຍ

Thesis Title A comparative study of methods for estimating
 variance component in two way classification
 with unbalanced data

Name Sukulya Thammaruksa

Thesis Advisor Dr. Songsiri Taesombut
 Assistant Professor Nopharatna Thisayakorn

Department Statistics

Academic Year 1980

ABSTRACT

One of the purposes of this research is to study four methods of estimating variance component especially in two way classification with unbalanced data, which is factorial experiment in completely randomize design. These four methods are Maximum Likelihood method (ML), MINQUE method, Iterative MINQUE method and Restricted Maximum Likelihood method (REML).

The estimates of both fixed effects and variance components obtained by the ML method are those which make the likelihood function maximized. The MINQUE method give the estimators which have good properties about norm, unbiasedness and variance. The estimators will have minimum variances only if the prior values of variance components are the true values. But that kind of values are not easily to obtain. One way to solve this problem is using the iterative MINQUE method. The estimators obtained from this method may be negative. If we only restricted

to the non-negative estimates, the estimates are the same as those obtained from the REML method. The REML method is the one which applies the maximum likelihood technique to the part of the likelihood function which entirely free of fixed effects.

Comparisons are also made among the estimators obtained from these four methods both in computation and their properties. It can be pointed out that the Iterative MINQUE with non-negative estimates method is the best among the four.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

ผู้เชี่ยวชาญกราบขอบคุณ ดร. ทรงศิริ แต้สุบดี ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพรัตน์ พิสัยกร ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และได้ให้ความช่วยเหลืออย่างศรีบงตถอกมา ทั้งได้กรุณาให้ยืมเอกสารและตำราที่มีประโยชน์ใน การค้นคว้าแก่ผู้เชียนจนเป็นผลสำเร็จ

สุกัญญา ธรรมรักษ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๗

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๘

กิติกรรมประการ ๙

รายการตารางประกอบ ๑๐

บทที่

๑ บทนำ ๑

ที่มาของนักษา ๑

รัฐบุรีประสงค์ของการวิจัย ๕

สมมติฐานของการทำวิจัย ๖

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัยนี้ ๖

๒ ระเบียบวิธีในการวิจัย ๗

คำนิยามของคำที่ใช้ในการวิจัย ๗

แบบจำลองของการทดลอง ๗๗

การประมาณค่าแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ ในการแจกแจง-

สองทาง ในกรณีแผนแบบสมดุลย์ ๒๐

การประมาณค่าแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ ในการแจกแจง-

สองทาง ในกรณีแผนแบบไม่สมดุลย์ ๒๔

คุณสมบัติของค่าประมาณของแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ ใน

การแจกแจงแบบสองทางที่มีชัยชนะไม่สมดุลย์ ๓๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่	
๓ ผลการวิจัย.....	๗๖
ค่าประมาณของแวงเรียนซ์ คอมโพเนนท์ สำหรับแบบจำลอง	
ผสม	๗๖
ค่าประมาณของแวงเรียนซ์ คอมโพเนนท์ สำหรับแบบจำลอง	
เชิงลุ่ม	๘๒
การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแวงเรียนซ์ คอมโพเนนท์	
การเปรียบเทียบค่าประมาณแวงเรียนซ์ คอมโพเนนท์ จากทั้ง	
๔ วิธี จากคุณสมบัติ	๙๕
๔ สรุปผลการวิจัย	๙๗
สรุปผลการวิจัย	๙๗
ข้อเสนอแนะ	๙๘
บรรณานุกรม	๑๐
ภาคผนวก	๑๑
ประวัติผู้เขียน	๑๕

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
๑	ค่าสังเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทาง	๑๔
๒	ค่าคาดหวังของ mean square (MS) ใน การแจกแจงสองทาง	๑๕
๓	ค่าสังเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทางสำหรับแบบ- จำลองผสม	๑๖
๔	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๑๘
๕	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE	๑๙
๖	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๒๐
๗	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE	๒๑
๘	ค่าสังเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทางสำหรับแบบจำลอง เชิงสุ่ม	๒๒
๙	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๒๓
๑๐	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบได้	๒๔
๑๑	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบไม่ได้ และวิธี REML	๒๕
๑๒	ค่าสังเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทางสำหรับแบบจำลอง เชิงสุ่ม	๒๖
๑๓	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๒๗
๑๔	แสดงค่าประมาณแوالเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบได้	๒๘

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๑๕	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบไม่ได้ และวิธี REML	๔๘
๑๖	คำสั่งเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทางสำหรับแบบจำลองเชิงลึก	๔๙
๑๗	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๕๐
๑๘	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบได้	๕๐
๑๙	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบไม่ได้ และวิธี REML	๕๑
๒๐	คำสั่งเกตจากการทดลองแบบการแจกแจงสองทางสำหรับแบบจำลองเชิงลึก	๕๒
๒๑	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี ML	๕๓
๒๒	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบได้	๕๔
๒๓	แสดงค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ โดยวิธี Iterative MINQUE ที่ค่าประมาณเป็นลบไม่ได้ และวิธี REML	๕๔
๒๔	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๑	๕๕
๒๕	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๒	๕๖
๒๖	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๓	๕๖

รายการหารางประกอบ (ต่อ)

รายการที่		หน้า
๒๗	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๔	๖๐
๒๘	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๕	๖๑
๒๙	แสดงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ด้วยวิธีต่าง ๆ จากตัวอย่างที่ ๖	๖๒
๓๐	แสดงคุณสมบัติของค่าประมาณแผลเรียนช์ คอมโพเนนท์ ที่ได้จาก วิธี ML, วิธี MINQUE, วิธี Iterative MINQUE และวิธี REML	๖๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย